

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (piata rozšírená komora)

z 1. septembra 2021 *

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Limbic® Types – Absolútne dôvody zamietnutia – Rozhodnutie prijaté v nadväznosti na zrušenie skoršieho rozhodnutia Všeobecným súdom – Vrátenie veci veľkému odvolaciemu senátu – Článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia 2017/1001] – Nesprávne právne posúdenie – Preskúmanie skutočností úradom z úradnej moci – Článok 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001 – Právna sila rozhodnutej veci – Článok 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001 – Zloženie veľkého odvolacieho senátu“

Vo veci T-96/20,

Gruppe Nymphenburg Consult AG, so sídlom v Mníchove (Nemecko), v zastúpení: R. Kunze, advokát,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: D. Hanf, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu veľkého odvolacieho senátu EUIPO z 2. decembra 2019 (vec R 1276/2017-G) týkajúcej sa prihlášky slovného označenia Limbic® Types ako ochrannej známky Európskej únie,

VŠEOBECNÝ SÚD (piata rozšírená komora),

v zložení: predseda komory S. Papasavvas, sudcovia D. Spielmann (spravodajca), U. Öberg, O. Spineanu-Matei a R. Mastroianni,

tajomník: R. Ūkelytė, referentka,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 20. februára 2020,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 22. mája 2020,

so zreteľom na písomnú otázku Všeobecného súdu účastníkom konania z 18. novembra 2020,

* Jazyk konania: nemčina.

po pojednávaní zo 16. marca 2021,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 1 Žalobkyňa, spoločnosť Gruppe Nymphenburg Consult AG, podala 15. novembra 2013 na Úrade Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) prihlášku ochrannej známky Európskej únie podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) v znení zmien [nahradeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)].
- 2 Prihlasovanou ochrannou známkou je slovné označenie Limbic® Types.
- 3 Tovary a služby uvedené v prihláške patria do tried 16, 35 a 41 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení, pričom pre každú z uvedených tried zodpovedajú najmä tomuto opisu:
 - trieda 16: „Tlačoviny, najmä knihy, periodiká, noviny a brožúry v oblasti podnikového poradenstva a poradenstva v oblasti riadenia ľudských zdrojov, ako aj príručky o ochranných známkach“,
 - trieda 35: „Reklama; podnikové poradenstvo a poradenstvo v oblasti ľudských zdrojov, týkajúce sa najmä rozvoja ochranných známok, umiestňovania ochranných známok, rozvoja podnikovej kultúry, vytvárania vzorov, výberu zamestnancov, motivácie zamestnancov, reklamy a marketingu, vystavovania výrobkov a prieskumu trhu“,
 - trieda 41: „Vzdelávanie; školenia; zábava; športové a kultúrne aktivity; prednášky, školenia a vzdelávanie týkajúce sa rozvoja ochranných známok, umiestňovania ochranných známok, rozvoja podnikovej kultúry, vytvárania vzorov, výberu zamestnancov, motivácie zamestnancov, reklamy a marketingu, vystavovania výrobkov a prieskumu trhu; vydávanie kníh, časopisov, novín a brožúr v oblasti podnikového poradenstva a poradenstva v oblasti riadenia ľudských zdrojov, ako aj príručky o ochranných známkach“.
- 4 Rozhodnutím z 30. mája 2014 prieskumový pracovník zamietol prihlášku na základe článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia 2017/1001] v spojení s článkom 7 ods. 2 toho istého nariadenia (teraz článok 7 ods. 2 nariadenia 2017/1001), pokiaľ ide o tovary a služby uvedené v bode 3 vyššie.
- 5 Dňa 29. júla 2014 žalobkyňa podala proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka odvolanie na EUIPO na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 (teraz články 66 až 71 nariadenia 2017/1001).
- 6 Rozhodnutím z 23. júna 2015 prvý odvolací senát EUIPO odvolanie zamietol. Domnieval sa, že označenie Limbic® Types bolo opisné vo vzťahu k predmetným tovarom a službám v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

- 7 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 7. septembra 2015 žalobkyňa podala žalobu proti rozhodnutiu z 23. júna 2015, ktorá bola zapísaná do registra pod číslom T-516/15.
- 8 Rozsudkom zo 16. februára 2017, Gruppe Nymphenburg Consult/EUIPO (Limbic® Types) (T-516/15, neuvverejnený, ďalej len „rozsudok o zrušení“, EU:T:2017:83), Všeobecný súd vyhovel žalobe žalobkyne a zrušil rozhodnutie z 23. júna 2015 z dôvodu nesprávnych posúdení odvolacieho senátu týkajúcich sa opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.
- 9 Rozhodnutím predsedníctva odvolacích senátov zo 16. júna 2017 bola vec postúpená veľkému odvolaciemu senátu pod číslom R 1276/2017-G na nové rozhodnutie. Žalobkyňa bola o tomto postúpení informovaná oznámením z 2. augusta 2017, ktoré jej zaslal register odvolacích senátov.
- 10 Oznámením z 29. mája 2018 veľký odvolací senát žalobkyňu informoval, že sa domnieva, že absolútne dôvody zamietnutia uvedené v článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia 2017/1001 bránia zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre predmetné tovary a služby, a vyzval ju na predloženie pripomienok. Žalobkyňa vyhovela tejto žiadosti 21. septembra 2018.
- 11 Rozhodnutím z 2. decembra 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) veľký odvolací senát odvolanie zamietol. Po prvé konštatoval, že Všeobecný súd v rozsudku o zrušení rozhodol, že dôkazy, z ktorých prvý odvolací senát vychádzal vo svojom rozhodnutí z 23. júna 2015, nepostačovali na to, aby sa dospelo k záveru o opisnom charaktere prihlasovanej ochrannej známky. Keďže sa veľký odvolací senát domnieval, že existovali dodatočné skutočnosti a dôkazy, vyvodil teda z toho, že podľa článku 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001 mu prislúchalo opätovne rozhodnúť o opisnom charaktere prihlasovanej ochrannej známky. Po druhé na účely posúdenia uvedeného opisného charakteru najprv uviedol, že predmetné tovary a služby boli určené širokej verejnosti, ako aj odborníkom v oblasti podnikového poradenstva, poradenstva v oblasti riadenia ľudských zdrojov, reklamy, marketingu, personálneho poradenstva, riadenia podnikov, odborného vzdelávania, profesionálneho športu, coachingu, zábavy a kultúry. Ďalej konštatoval, že prihlasovanú ochrannú známku možno preložiť ako „limbické typy“, a dospel k záveru, že príslušná anglicky hovoriaca verejnosť bude vnímať túto ochrannú známku tak, že označuje v podstate klasifikáciu jednotlivcov podľa profilov alebo typov osobnosti vytvorených na základe informácií týkajúcich sa limbického systému. Napokon zo svojich zistení vyvodil, že prihlasovaná ochranná známka je opisná vo vzťahu k predmetným tovarom a službám. Po tretie dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť. V dôsledku toho odvolanie zamietol.

Návrhy účastníkov konania

- 12 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zrušil napadnuté rozhodnutie,
 - uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.
- 13 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:
 - zamietol žalobu,

- uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

- 14 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza šesť žalobných dôvodov, z ktorých prvý je založený na porušení podstatných formálnych náležitostí, druhý na porušení článku 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001, tretí na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia, štvrtý na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) toho istého nariadenia, piaty na porušení článku 94 ods. 1 tohto nariadenia a šiesty na porušení článku 96 uvedeného nariadenia.

Úvodné pripomienky

- 15 Vzhľadom na dátum podania predmetnej prihlášky, konkrétne 15. november 2013, ktorý je rozhodujúci na účely určenia uplatniteľného hmotného práva, sa tento spor riadi hmotnoprávnymi ustanoveniami nariadenia č. 207/2009 (pozri v tomto zmysle uznesenie z 5. októbra 2004, Alcon/ÚHVT, C-192/03 P, EU:C:2004:587, body 39 a 40, a rozsudok z 23. apríla 2020, Gugler France/Gugler a EUIPO, C-736/18 P, neuvverejnený, EU:C:2020:308, bod 3 a citovanú judikatúru).
- 16 V dôsledku toho v prejednávanej veci, pokiaľ ide o hmotnoprávne pravidlá, treba odkazy odvolacieho senátu v napadnutom rozhodnutí na článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia 2017/1001 a odvolávanie sa žalobkyne vo svojej argumentácii na tie isté ustanovenia chápať ako odkazy na článok 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009 s rovnakým obsahom.
- 17 Okrem toho, keďže podľa ustálenej judikatúry sa procesné pravidlá všeobecne uplatňujú od dátumu, kedy nadobudnú účinnosť (pozri rozsudok z 11. decembra 2012, Komisia/Španielsko, C-610/10, EU:C:2012:781, bod 45 a citovanú judikatúru), spor sa riadi – podľa dátumu predmetných udalostí – procesnými ustanoveniami nariadení č. 207/2009 a 2017/1001.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení podstatných formálnych náležitostí

- 18 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby uvádza tri výhrady.

O prvej a druhej výhrade založených na neoznámení rozhodnutia o postúpení veci veľkému odvolaciemu senátu a o jeho nedostatočnom odôvodnení

- 19 V rámci prvej výhrady žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie predsedníctva odvolacích senátov zo 16. júna 2017, ktorým bola vec postúpená veľkému odvolaciemu senátu, jej ako také nebolo oznámené, ale že bola o tomto rozhodnutí informovaná až oznámením z 2. augusta 2017, a to v rozpore s článkom 165 ods. 3 písm. a), článkom 166 ods. 4 písm. a) nariadenia 2017/1001, článkom 35 ods. 1 a 4 a článkom 37 ods. 2 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) 2018/625 z 5. marca 2018, ktorým sa dopĺňa nariadenie 2017/1001 a zrušuje delegované nariadenie (EÚ) 2017/1430 (Ú. v. EÚ L 104, 2018, s. 1).
- 20 V rámci druhej výhrady žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie predsedníctva odvolacích senátov zo 16. júna 2017 obsahuje porušenie povinnosti odôvodnenia zakotvenej v článku 94 nariadenia 2017/1001, keďže v ňom neboli uvedené dôvody predmetného postúpenia stanovené

v článku 165 daného nariadenia. Dodáva, že takéto odôvodnenie bolo tým viac potrebné vzhľadom na to, že jednak sa prvý odvolací senát, ktorý prijal rozhodnutie z 23. júna 2015, uvedené v bode 6 vyššie, skladal z jediného člena a jednak nebolo možné zistiť, na akom základe bola vec postúpená veľkému odvolaciemu senátu.

- 21 EUIPO spochybňuje prípustnosť týchto výhrad z dôvodu, že nesmerujú proti napadnutému rozhodnutiu, ale proti rozhodnutiu predsedníctva odvolacích senátov zo 16. júna 2017, ktoré nespôsobilo žalobkyni ujmu. Spochybňuje tiež ich dôvodnosť, a pokiaľ ide o druhú výhradu, jej relevantnosť na základe toho, že dôvody postúpenia veci veľkému odvolaciemu senátu boli žalobkyni predložené v oznámení z 29. mája 2018, a žalobkyňa bola vyzvaná, aby odpovedala na uvedené oznámenie predložením pripomienok.
- 22 Podľa článku 72 ods. 1 nariadenia 2017/1001 sa žaloby na súd Európskej únie môžu podávať iba proti rozhodnutiam odvolacích senátov. V rámci takejto žaloby sú teda prípustné iba dôvody, ktoré smerujú proti rozhodnutiu samotného odvolacieho senátu [pozri v tomto zmysle rozsudky zo 7. júna 2005, Lidl Stiftung/ÚHVT – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, bod 59, a zo 16. mája 2019, KID-Systeme/EUIPO – Sky (SKYFi), T-354/18, neuvverejnený, EU:T:2019:333, bod 99 a citovanú judikatúru].
- 23 Treba konštatovať, že vady vytýkané žalobkyňou by mohli mať vplyv na rozhodnutie predsedníctva odvolacích senátov zo 16. júna 2017, ale nie na napadnuté rozhodnutie.
- 24 Prvá a druhá výhrada prvého žalobného dôvodu sú preto neprípustné.

O tretej výhrade založenej na porušení článku 169 ods. 1 nariadenia 2017/1001

- 25 Žalobkyňa tvrdí, že zloženie veľkého odvolacieho senátu, ktorý prijal napadnuté rozhodnutie, bolo v rozpore s ustanoveniami článku 169 ods. 1 nariadenia 2017/1001 z dôvodu, že jeden z členov uvedeného senátu bol jediným členom odvolacieho senátu, ktorý prijal rozhodnutie z 23. júna 2015.
- 26 EUIPO spochybňuje argumentáciu žalobkyne.
- 27 Podľa článku 169 ods. 1 nariadenia 2017/1001 členovia odvolacích senátov sa nemôžu zúčastňovať na odvolacích konaniach v prípade podieľania sa na rozhodnutí, ktoré je predmetom odvolania.
- 28 Okrem toho treba pripomenúť, že rozsudok o zrušení pôsobí *ex tunc*, a teda so spätnou účinnosťou odstraňuje zrušený akt z právneho poriadku [pozri rozsudok z 25. marca 2009, Kaul/ÚHVT – Bayer (ARCOL), T-402/07, EU:T:2009:85, bod 21 a citovanú judikatúru].
- 29 V prejednávanej veci treba pripomenúť, že zápis prihlasovanej ochrannej známky bol zamietnutý rozhodnutím prieskumového pracovníka EUIPO z 30. mája 2014 a že na základe odvolania podaného žalobkyňou prvý odvolací senát potvrdil zamietnutie prihlášky rozhodnutím z 23. júna 2015. Toto posledné uvedené rozhodnutie však bolo zrušené rozsudkom o zrušení, ktorý sa stal konečným, takže bolo retroaktívne odstránené z právneho poriadku. V dôsledku toho rozhodnutie, ktoré je predmetom odvolania v zmysle článku 169 ods. 1 nariadenia 2017/1001 pred veľkým odvolacím senátom, nie je rozhodnutie z 23. júna 2015, ale rozhodnutie prieskumového pracovníka z 30. mája 2014.

30 Navyše v článku 35 ods. 4 nariadenia č. 2018/625 sa uvádza:

„V prípade, že rozhodnutie odvolacieho senátu vo veci bolo zrušené alebo zmenené konečným rozhodnutím Všeobecného súdu..., predseda odvolacích senátov, s cieľom dosiahnuť súlad s týmto rozhodnutím v súlade s článkom 72 ods. 6 nariadenia (EÚ) 2017/1001, znovu predmetnú vec podľa odseku 1 tohto článku prideli odvolaciemu senátu, ktorý nebude tvorený tými členmi, ktorí prijali zrušené rozhodnutie, s výnimkou prípadov, keď vec bola pridelená rozšírenému odvolaciemu senátu [veľkému odvolaciemu senátu – neoficiálny preklad] ...“

31 Vzhľadom na to, že vec bola v prejednávanej veci postúpená veľkému odvolaciemu senátu, tento senát mohol zahrnúť jediného člena odvolacieho senátu, ktorý prijal rozhodnutie z 23. júna 2015.

32 Z vyššie uvedeného vyplýva, že pri zložení veľkého odvolacieho senátu, ktorý prijal napadnuté rozhodnutie, nedošlo k nijakej vade, ktorá by mohla spôsobiť nezákonnosť uvedeného rozhodnutia. Preto treba tretiu výhradu, a teda aj prvý žalobný dôvod zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení právnej sily rozhodnutej veci

33 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že napadnuté rozhodnutie bolo prijaté v rozpore s právnou silou rozhodnutej veci v zmysle článku 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001, keďže veľký odvolací senát nesplnil svoju povinnosť prijať opatrenia potrebné na vykonanie rozsudku o zrušení, a že v dôsledku toho porušil absolútnu právnú silu rozhodnutej veci vzťahujúcu sa na odôvodnenie a výrok tohto rozsudku. V tomto rozsudku totiž Všeobecný súd rozhodol, že prihlasovaná ochranná známka nebola opisná vzhľadom na príslušné tovary v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a nie že odvolací senát z právneho hľadiska dostatočne nepreukázal opisný charakter tejto ochrannej známky. Keďže Všeobecný súd rozhodol o merite veci, žalobkyňa z toho vyvodzuje, že veľký odvolací senát nemohol platne vykonať nové preskúmanie uvedeného opisného charakteru.

34 EUIPO spochybňuje tvrdenia žalobkyne. V prvom rade tvrdí, že rozhodnutie z 23. júna 2015 bolo zrušené a nebolo zmenené rozsudkom o zrušení, takže uvedený rozsudok neukladal EUIPO povinnosť povoliť zápis prihlasovanej ochrannej známky. V súlade s rozdelením právomocí prináležiacich Všeobecnému súdu a EUIPO rozsudok o zrušení neobsahuje konečné konštatovanie o spôsobilosti prihlasovanej ochrannej známky na zápis a o existencii alebo neexistencii absolútneho dôvodu zamietnutia podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. Z rozsudku o zrušení vyplýva len to, že dôkazy, na ktorých boli založené posúdenia prvého odvolacieho senátu v rozhodnutí z 23. júna 2015, neboli dostatočné na to, aby sa dospelo k záveru, že ochranná známka bola opisná vo vzťahu k predmetným tovarom a službám.

35 V druhom rade EUIPO tvrdí, že povinnosť preskúmať skutočnosti z úradnej moci, ktorá mu vyplýva z článku 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001, sa uplatňuje, pokiaľ ide o absolútne dôvody zamietnutia zápisu, až do dátumu zápisu, a že podľa článku 45 ods. 3 nariadenia 2017/1001 môže pred zápisom kedykoľvek z vlastnej iniciatívy preskúmať absolútny dôvod zamietnutia zápisu, ak to odôvodňujú nové skutočnosti vyplývajúce z vyjadrení tretích strán, či zistenia, ku ktorým dospeje počas neskoršieho námietkového konania, alebo ako v prejednávanej veci, v nadväznosti na rozsudok o zrušení, ktorý sa stal konečným.

- 36 Napokon EUIPO tvrdí, že žalobkyňa nesprávne vytýka veľkému odvolaciemu senátu, že opätovne preskúmal opisný charakter prihlasovanej ochrannej známky, pretože preskúmanie vykonané uvedeným senátom sa týkalo iných skutkových okolností a dôkazov než tých, na ktorých sa zakladalo rozhodnutie z 23. júna 2015.
- 37 Na úvod treba pripomenúť, že vzhľadom na to, že rozsudok o zrušení nebol napadnutý odvolaním, sa stal konečným.
- 38 Navyše v judikatúre už bola zdôraznená dôležitosť zásady právnej sily rozhodnutej veci jednak v právnom poriadku Únie a jednak vo vnútroštátnych právnych poriadkoch. Na to, aby sa zabezpečila tak stabilita práva a právnych vzťahov, ako aj riadny výkon spravodlivosti je totiž dôležité, aby súdne rozhodnutia, ktoré sa stali konečnými po vyčerpaní dostupných opravných prostriedkov alebo po uplynutí lehôt stanovených na podanie týchto opravných prostriedkov, nebolo možné napadnúť (pozri rozsudok z 19. apríla 2012, Artegoda/Komisia, C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 86 a citovanú judikatúru).
- 39 Okrem toho, podľa článku 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001 EUIPO prijme opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s rozsudkom Všeobecného súdu.
- 40 Je nesporné, že rozhodnutím z 23. júna 2015 odvolací senát zamietol zápis prihlasovanej ochrannej známky z dôvodu opisného charakteru tejto ochrannej známky vo vzťahu k predmetným tovarom a službám. V rozsudku o zrušení Všeobecný súd vyhovel prvému žalobnému dôvodu založenému na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. V bode 1 výroku tohto rozsudku Všeobecný súd zrušil rozhodnutie odvolacieho senátu z 23. júna 2015.
- 41 Dôvody, pre ktoré Všeobecný súd vyhovel prvému žalobnému dôvodu, ktoré sú uvedené v bodoch 34 až 52 rozsudku o zrušení, sú tieto:
- „34 Treba konštatovať, že odvolací senát nepreukázal, že príslušná skupina verejnosti si v prejednávanej veci okamžite a bez premýšľania vytvorí konkrétny a priamy vzťah medzi predmetnými tovarmi a službami na jednej strane a označením Limbic® Types na strane druhej.
- 35 Isteže, symbol ‚^o‘ a výraz ‚typy‘ môže príslušná skupina verejnosti pochopiť tak, že prvý znázorňuje označenie označujúce zapísanú ochrannú známku a druhý predstavuje bežné anglické slovo, ktoré odkazuje na všeobecný tvar, štruktúru alebo znak odlišujúce určitý typ, skupinu alebo triedu živých bytostí alebo predmetov. Význam týchto dvoch prvkov s ohľadom na príslušnú skupinu verejnosti, ako ho definoval odvolací senát, žalobkyňa nespochybnila a musí byť potvrdený z tých istých dôvodov, ako sú dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí.
- 36 Nestačí však, aby jeden alebo viaceré prvky tvoriace označenie boli opisné, opisný charakter musí byť konštatovaný pre označenie ako celok, vrátane, v prejednávanej veci, tretieho pojmu, t. j. slova ‚limbic‘ [pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. februára 2016, provima Warenhandels/ÚHVT – Renfro (HOT SOX), T-543/14, neuvyverejnený, EU:T:2016:102, bod 29].

- 37 V tejto súvislosti, ako uviedol EUIPO, rovnako ako prieskumový pracovník a odvolací senát, výraz ‚limbic‘, ako to potvrdzuje najmä *Oxford English Dictionary*, odkazuje na ‚limbický systém‘ (limbic system v angličtine), ktorý označuje oblasť mozgu ovplyvňujúcu hormonálnu reguláciu a vegetatívny nervový systém. Žalobkyňa s touto definíciou počas konania súhlasila.
- 38 V prvom rade treba však dospieť k záveru, ako správne tvrdí žalobkyňa, že kombinácia troch výrazov tvoriacich prihlasovanú ochrannú známku je neobvyklá, pokiaľ ide o predmetné tovary a služby.
- 39 Z rôznych slovníkových definícií citovaných prieskumovým pracovníkom a odvolacím senátom totiž vyplýva, že pojem ‚limbic‘ sa bežne v angličtine používa ako súčasť známych výrazov ‚limbic system‘ alebo ‚limbic lobe‘, ktoré opisujú určitú časť mozgu.
- 40 Pokiaľ ide o prihlasovanú ochrannú známku, na jednej strane bol výraz ‚limbic‘ vyňatý z výrazu, ktorý mu obvykle dáva jeho zmysel. Pojem ‚limbic‘ tak nemá jasný a priamy význam.
- 41 Na druhej strane sa v prihlasovanej ochrannej známke nachádza v spojení so symbolom ‚®‘ a pojmom ‚typy‘, t. j. v kombinácii, ktorá nie je v štruktúre angličtiny bežná či obvyklá.
- 42 Z dôvodu neobvyklej povahy kombinácie vzťahujúcej sa na predmetné tovary a služby vytvára formulácia ochrannej známky, ktorá je prihlasovaná, dojem, ktorý sa odlišuje od dojmu vytvoreného jednoduchým spojením prvkov, ktoré ju tvoria, čo môže prihlasovanej ochrannej známke priznávať charakter, ktorý nie je opisný predmetným tovarom a službám (pozri v tomto zmysle judikatúru uvedenú v bode 21 vyššie).
- 43 V druhom rade treba konštatovať, ako to tiež správne tvrdí žalobkyňa, že výraz ‚limbic‘, ktorý odkazuje na limbický systém, predstavuje lekárske výraz vzťahujúci sa na neurológiu, a teda vysoko odborný výraz.
- 44 V tejto súvislosti treba uviesť, že odvolací senát konštatoval len to, že príslušná skupina verejnosti vníma ochrannú známku tak, že odkazuje na rôzne druhy osobnosti, ktoré rozdielne reagujú na stimulácie limbického systému.
- 45 V súlade s judikatúrou citovanou v bode 22 vyššie však nie je preukázané, že príslušná skupina verejnosti, ktorá nezahŕňa lekárske odborníkov, bude chápať výraz ‚limbic‘ bezprostredne a bez ďalšieho uvažovania ako odkaz na oblasť mozgu alebo prinajmenšom na oblasť mozgu ovplyvňujúcu hormonálnu reguláciu a vegetatívny nervový systém. Nepreukázalo sa ani to, že príslušná skupina verejnosti bude bez ďalšieho rozmyšľania vnímať kombináciu troch prvkov tvoriacich prihlasovanú ochrannú známku ako šíriacu význam rôznych druhov osobnosti, ktoré rozdielne reagujú na stimuláciu oblasti mozgu, ktorá ovplyvňuje hormonálnu reguláciu a vegetatívny nervový systém, a teda ako údaj opisujúci predmetné tovary a služby alebo niektorú z ich vlastností.
- 46 Napokon skutočnosť, že predmetné služby (patriace do tried 35 a 41) by mohli mať za cieľ informovať o rôznych limbických typoch a umožňovali podnikom určiť ich najlepšiu reklamnú a predajnú stratégiu v závislosti od rôznych typov osobnosti, ako to uvádza odvolací senát v bodoch 22 a 23 napadnutého rozhodnutia, nestačí na to, aby prihlasovaná ochranná známka bola považovaná za opisnú pre uvedené služby.

- 47 Okrem skutočnosti, že v prihlasovanej ochrannnej známke sa nachádza výraz, ktorý je použitý v nezvyčajnej kombinácii a ktorý nemá jasný a priamy zmysel, nie je totiž preukázané, že by priemerný odborník, najmä v oblasti reklamy, obchodného riadenia či riadenia ľudských zdrojov a podnikového poradenstva v prípade, že uvidí špecializovaný výraz v oblasti medicíny, nemusel prinajmenšom použiť proces výkladu, ktorý zahŕňa určitý čas reflexie, aby pochopil význam prihlasovanej ochrannnej známky pre predmetné služby. Takýto proces výkladu sa však vylučuje s uznaním opisného charakteru, pri ktorom význam musí byť okamžite vnímaný bez ďalšieho rozmyšľania [pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júna 2011, Psytech International/ÚHVT – Institute for Personality & Ability Testing (16PF), T-507/08, neuvverejnený, EU:T:2011:253, bod 40].
- 48 Z rovnakých dôvodov (pozri bod 47 vyššie) treba tiež uviesť, že aj za predpokladu, že by predmetné tovary v oblasti podnikového poradenstva a poradenstva v oblasti riadenia ľudských zdrojov (patriacich do triedy 16) mohli informovať o rôznych limbických typoch a ich správaní, ako aj o najlepšom spôsobe, ako sa na ne zamerať, ako uvádza odvolací senát v bode 21 napadnutého rozhodnutia, toto konštatovanie nestačí na to, aby sa prihlasovaná ochranná známka považovala pre uvedené tovary za opisnú.
- 49 Okrem toho, pokiaľ ide o posúdenie opisného charakteru prihlasovanej ochrannnej známky, čo sa týka toho, ako ju chápe široká verejnosť, stačí uviesť, že vzhľadom na predchádzajúce úvahy bude toto posúdenie ešte viac zahŕňať proces výkladu, ktorý sa vylučuje s opisným charakterom ochrannnej známky (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júna 2011, 16PF, T-507/08, neuvverejnený, EU:T:2011:253, bod 43).
- 50 Pokiaľ ide o judikatúru, na ktorú poukazuje EUIPO a podľa ktorej zápis slovného označenia sa musí zamietnuť na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, ak aspoň jeden z jeho potenciálnych významov označuje vlastnosť dotknutých tovarov alebo služieb (rozsudok z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 32), vzhľadom na vyššie uvedené stačí uviesť, že prihlasovaná ochranná známka nešíri dostatočne jasný a priamy význam, aby mohla byť príslušnou skupinou verejnosti považovaná za opisnú predmetným tovarom a službám.
- 51 Treba dospieť k záveru, že posúdenie odvolacieho senátu, podľa ktorého označenie Limbic® Types bude vnímané príslušnou skupinou verejnosti v zmysle rôznych typov osobnosti, ktoré rozdielne reagujú na stimulácie limbického systému, je nesprávne.
- 52 Odvolací senát sa tiež dopustil nesprávneho posúdenia, keď rozhodol, že uvedené označenie má dostatočne priamu a konkrétnu súvislosť s dotknutými tovarmi a službami zaradenými do tried 16, 35 a 41.“
- 42 Ako bolo pripomenuté v bode 28 vyššie, podľa judikatúry rozsudok o zrušení pôsobí *ex tunc*, a teda so spätnou účinnosťou odstraňuje zrušený akt z právneho poriadku.
- 43 Navyše už bolo rozhodnuté, že právna sila rozhodnutej veci sa týka len skutkových a právnych okolností, o ktorých bolo skutočne alebo nevyhnutne rozhodnuté dotknutým súdnym rozhodnutím (pozri rozsudok z 19. apríla 2012, Artegoda/Komisia, C-221/10 P, EU:C:2012:216, bod 87 a citovanú judikatúru).

- 44 Na dosiahnutie súladu s rozsudkom o zrušení a na jeho úplné vykonanie je teda inštitúcia, ktorej akt bol zrušený, povinná dodržať nielen výrok rozsudku o zrušení, ale aj dôvody, ktoré viedli k výroku a o ktoré sa výrok nevyhnutne opiera. Tieto dôvody totiž jednak identifikujú konkrétne ustanovenie považované za nezákonné a jednak presne vysvetľujú dôvody nezákonnosti zistenej vo výroku, pričom dotknutá inštitúcia na ne musí prihliadnúť pri nahrádzaní zrušeného aktu [pozri rozsudok z 1. marca 2018, *Shoe Branding Europe/EUIPO – adidas (Umiestenie dvoch rovnobežných pásov na obuvi)*, T-629/16, EU:T:2018:108, bod 102 a citovanú judikatúru].
- 45 V prejednávanej veci v nadväznosti na rozsudok o zrušení bolo v dôsledku odvolania podaného žalobkyňou proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka z 30. mája 2014 opätovne začaté konanie na EUIPO. Na to, aby EUIPO splnil svoju povinnosť podľa článku 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001, t. j. povinnosť prijať opatrenia na výkon rozsudku o zrušení, jeho povinnosťou bolo zabezpečiť, aby podané odvolanie viedlo k vydaniu nového rozhodnutia odvolacieho senátu. Veľký odvolací senát, ktorému bola vec vrátená, informoval žalobkyňu oznámením z 29. mája 2018, že sa domnieva, že absolútne dôvody zamietnutia uvedené v článku 7 ods. 1 písm. b) a c) nariadenia č. 207/2009 bránia zápisu prihlasovanej ochrannej známky pre predmetné tovary a služby a že je oprávnený opätovne preskúmať tieto dôvody zamietnutia.
- 46 V napadnutom rozhodnutí veľký odvolací senát s odkazom na článok 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001 najprv konštatoval, že EUIPO bol viazaný výrokom rozsudku, len pokiaľ sú skutkové okolnosti a právne otázky, ktoré tvoria jeho základ, zhodné. Veľký odvolací senát tiež uviedol, že Všeobecný súd v rozsudku o zrušení konštatoval, že dôkazy predložené „doteraz“ neboli dostatočné na preukázanie absolútneho dôvodu zamietnutia zápisu uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a citoval odôvodnenie rozsudku o zrušení, výňatky z bodov 34, 45 až 48 tohto rozsudku, o ktorých sa domnieval, že môžu podporovať toto tvrdenie. Keďže predpokladal, že svoje rozhodnutie môže založiť na nových dôkazoch a opierať sa o ustanovenia článku 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001, vyvodil z toho, že nové preskúmanie spôsobilosti prihlasovanej ochrannej známky na zápis bolo možné a potrebné, a to vzhľadom na to, že rozhodujúce dôvody rozsudku o zrušení nebránia opätovnému preskúmaniu absolútneho dôvodu zamietnutia na základe nových dôkazov. Preto dospel k záveru, že bol povinný uvedený dôvod opätovne preskúmať.
- 47 Treba pripomenúť, že podľa znenia článku 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001 prieskumoví pracovníci EUIPO a v odvolacom konaní odvolacie senáty EUIPO musia pristúpiť k preskúmaniu skutočností z úradnej moci s cieľom určiť, či sa na prihlasovanú ochrannú známku vzťahuje, alebo nevzťahuje niektorý z dôvodov zamietnutia zápisu. Z toho vyplýva, že pri odôvodnení svojich rozhodnutí sa môžu opierať o skutočnosti, ktoré prihlasovateľ neuviedol (rozsudok z 19. apríla 2007, *ÚHVT/Celltech, C-273/05 P*, EU:C:2007:224, bod 38).
- 48 Navyše podľa článku 45 ods. 3 nariadenia 2017/1001, ako aj článku 27 ods. 1 delegovaného nariadenia 2018/625 má odvolací senát právo kedykoľvek pred zápisom z vlastnej iniciatívy preskúmať absolútne dôvody zamietnutia, ak to považuje za vhodné, vrátane uplatnenia dôvodu zamietnutia prihlášky ochrannej známky, ktorý ešte nebol uvedený v rozhodnutí, ktoré je predmetom odvolania [rozsudok z 12. decembra 2019, *Refan Bulgaria/EUIPO (Tvar kvetu)*, T-747/18, neuvverejnený, EU:T:2019:849, bod 21].
- 49 EUIPO však môže vykonávať právomoci, ktoré mu priznávajú tieto ustanovenia, len v súlade s dodržaním svojej povinnosti uvedenej v článku 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001, podľa ktorej musí prijať opatrenia nevyhnutné na dosiahnutie súladu s rozsudkom súdu Únie.

- 50 V prejednávanej veci tak bol veľký odvolací senát oprávnený vykonať nové preskúmanie skutočností z úradnej moci s cieľom určiť, či sa na prihlasovanú ochrannú známku vzťahuje absolútny dôvod zamietnutia zápisu. V rámci tohto nového preskúmania z úradnej moci však bol povinný dodržať nielen výrok rozsudku o zrušení, ale aj dôvody, ktoré k nemu viedli.
- 51 V tejto súvislosti, ako správne uviedol veľký odvolací senát v napadnutom rozhodnutí a EUIPO vo vyjadrení k žalobe, Všeobecný súd najmä v bodoch 45 až 48 rozsudku o zrušení, uvedených v bode 41 vyššie, konštatoval, že niektoré posúdenia prvého odvolacieho senátu v rozhodnutí z 23. júna 2015 neboli dostatočne podložené alebo neumožňovali považovať prihlasovanú ochrannú známku za opisnú. Všeobecný súd tak dospel k záveru, že tieto posúdenia neumožňovali podporiť záver prvého odvolacieho senátu týkajúci sa opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky.
- 52 Navyše v dôvodoch uvedených v bodoch 50 až 52 rozsudku o zrušení, citovaných v bode 41 vyššie, Všeobecný súd rozhodol o opisnom charaktere prihlasovanej ochrannej známky pre predmetné tovary a služby v tom zmysle, že táto ochranná známka nemala taký charakter, a teda že bolo nesprávne sa domnievať, že absolútny dôvod zamietnutia stanovený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 bránil zápisu tejto ochrannej známky.
- 53 V dôsledku toho otázku opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky treba považovať za skutkovú a právnu otázku, o ktorej sa s konečnou platnosťou rozhodlo rozsudkom o zrušení v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 43 vyššie. V tejto súvislosti boli dôvody uvedené v bodoch 45 až 48 a 50 až 52 rozsudku o zrušení týkajúce sa neexistencie takeého charakteru rozhodujúce na podporu bodu 1 výroku uvedeného rozsudku, ktorým bolo zrušené rozhodnutie z 23. júna 2015, keďže sa výrok o nevyhnutne opiera. Preto spadajú pod právnu silu rozhodnutej veci vzťahujúcu sa na tento rozsudok.
- 54 Tento záver nemožno spochybníť tvrdeniami EUIPO, podľa ktorých Všeobecný súd v rozsudku o zrušení neidentifikoval zužujúco skutočnosti relevantné na posúdenie spôsobilosti tejto ochrannej známky na zápis, ako ani tvrdeniami založenými na rozsahu preskúmania skutočností z úradnej moci stanovenému v článku 95 ods. 1 nariadenia 2017/1001, podľa ktorých sa preskúmanie vykonávané súdom Únie v zásade vykonáva výlučne na základe skutočností a dôkazov konštatovaných odvolacím senátom.
- 55 Ako sa totiž už konštatovalo, hoci rozsudok o zrušení obsahuje dôvody, podľa ktorých niektoré posúdenia prvého odvolacieho senátu neboli dostatočne podložené alebo neumožňovali považovať prihlasovanú ochrannú známku za opisnú, tento rozsudok obsahuje aj dôvody, ktorými sa vytýka nesprávne posúdenie merita veci zo strany tohto senátu na základe preukázaných skutočností. V rozsudku o zrušení tak Všeobecný súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvého odvolacieho senátu obsahuje nesprávne posúdenie, pokiaľ ide o podmienky uplatnenia článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, čo sa týka opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky.
- 56 Okrem toho právomoc preskúmania skutočností z úradnej moci priznaná EUIPO mu neumožňuje spochybníť skutkovú a právnu otázku, o ktorej Všeobecný súd v zmysle judikatúry pripomenutej v bode 43 vyššie skutočne rozhodol. Okolnosť, že veľký odvolací senát založil svoje preskúmanie opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky na skutkových okolnostiach, ktoré prvý odvolací senát nezohľadnil na účely svojho rozhodnutia z 23. júna 2015, totiž nemôže zbaviť posúdenia, ktoré vykonal Všeobecný súd v bodoch 50 až 52 rozsudku o zrušení, pokiaľ ide o opisný charakter tejto ochrannej známky, právnej sily rozhodnutej veci.

- 57 Navyše treba zamietnuť tvrdenie EUIPO založené na analógii medzi rozsahom jeho preskúmania skutočností z úradnej moci v rámci prihlášky a konaním o vyhlásenie neplatnosti pre existenciu absolútneho dôvodu zamietnutia. Okolnosť, ktorú uvádza EUIPO, že možnosť vyhlásiť ochrannú známku za neplatnú po jej zápise potvrdzuje, že normotvorca si bol vedomý možnosti, že v čase prvého preskúmania existencie absolútnych dôvodov zamietnutia neboli všetky relevantné skutočnosti nevyhnutne známe alebo preukázané, totiž neznamená, že EUIPO môže v rámci konania o zápise ochrannej známky porušiť právnu silu rozhodnutej veci, ktorá sa vzťahuje na posúdenia opisného charakteru tejto ochrannej známky vykonanými súdom Únie v rozsudku, ktorým sa zrušilo rozhodnutie odvolacieho senátu prijaté v rámci konania o zápise ochrannej známky.
- 58 Z vyššie uvedeného vyplýva, že veľký odvolací senát tým, že zamietol prihlášku prihlasovanej ochrannej známky z dôvodu, že táto ochranná známka bola opisná v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, porušil právnu silu rozhodnutej veci vzťahujúcu sa na rozsudok o zrušení a nesplnil tak požiadavky článku 72 ods. 6 nariadenia 2017/1001.
- 59 Druhému žalobnému dôvodu treba preto vyhovieť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009

- 60 Žalobkyňa odvolaciemu senátu vytýka, že porušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 tým, že konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť vo vzťahu k predmetným tovarom a službám. Konkrétne tvrdí, že preskúmanie rozlišovacej spôsobilosti tejto ochrannej známky spočíva na posúdeniach už vykonaných v rámci posúdenia opisného charakteru uvedenej ochrannej známky, ako aj na tvrdení, podľa ktorého je táto ochranná známka opisná.
- 61 EUIPO spochybňuje argumentáciu žalobkyne a v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia.
- 62 Na úvod treba pripomenúť, že v prípade, ak Všeobecný súd považuje označenie, ktoré je predmetom prihlášky ochrannej známky Európskej únie, v rozpore s rozhodnutím EUIPO za označenie, ktoré nespadá pod niektorý z absolútnych dôvodov zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, skutočnosť, že Všeobecný súd zruší rozhodnutie EUIPO zamietajúce zápis tejto ochrannej známky, vedie nevyhnutne k tomu, že EUIPO, ktorému prináleží, aby vyvodil dôsledky z výroku a odôvodnenia rozsudku Všeobecného súdu, opätovne začne konanie o preskúmaní prihlášky dotknutej ochrannej známky a zamietne ju, pokiaľ sa domnieva, že na predmetné označenie sa vzťahuje iný absolútny dôvod zamietnutia uvedený v tom istom ustanovení [pozri rozsudok zo 6. októbra 2011, Bang & Olufsen/ÚHVT (Vyobrazenie reproduktora), T-508/08, EU:T:2011:575, bod 33 a citovanú judikatúru].
- 63 Každý z dôvodov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 je totiž nezávislý od ostatných a vyžaduje samostatné preskúmanie (pozri rozsudok z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 45 a citovanú judikatúru).
- 64 V dôsledku toho bol veľký odvolací senát oprávnený – ako sám uviedol – preskúmať v napadnutom rozhodnutí absolútny dôvod zamietnutia uvedený v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, podľa ktorého sa do registra nezapíšu ochranné známky, ktoré nemajú rozlišovaciu spôsobilosť.

- 65 Podľa judikatúry je vhodné dôvody zamietnutia vykladať s prihliadnutím na všeobecný záujem, ktorý je základom každého z nich. Všeobecný záujem zohľadnený pri skúmaní každého z týchto dôvodov zamietnutia môže, ba dokonca musí reflektovať rozličné úvahy podľa dôvodov predmetného zamietnutia (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 46).
- 66 Rozlišovacia spôsobilosť ochrannej známky znamená, že táto ochranná známka umožňuje identifikovať tovar, pre ktorý sa zápis žiada, ako tovar pochádzajúci od určitého podniku, a teda odlišiť tento tovar od tovarov iných podnikov (pozri rozsudok z 21. januára 2010, Audi/ÚHVT, C-398/08 P, EU:C:2010:29, bod 33 a citovanú judikatúru).
- 67 Pojem všeobecný záujem, ktorý je základom článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, sa zjavne prelína so základnou funkciou ochrannej známky zaručiť spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi totožnosť pôvodu tovaru alebo služby označených ochrannou známkou tým, že mu umožní bez akejkoľvek možnosti zámény odlišiť tento tovar alebo službu od tých, ktoré majú odlišný pôvod (pozri v tomto zmysle rozsudok z 29. apríla 2004, Henkel/ÚHVT, C-456/01 P a C-457/01 P, EU:C:2004:258, bod 48).
- 68 Okrem toho treba pripomenúť, že je nesporné, že označenia, ktoré sú opisné podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, nemajú ani rozlišovaciu spôsobilosť, no môžu nadobudnúť rozlišovaciu spôsobilosť používaním, a že podľa judikatúry, ak aspoň jeden z potenciálnych významov označenia opisuje vlastnosť dotknutých tovarov, označenie je kvalifikované ako opisné v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, a v dôsledku toho sa jeho zápis zamietne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, body 30 a 32).
- 69 Túto judikatúru, ktorá bola ustálená v rámci článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, však nemožno analogicky použiť na uplatňovanie článku 7 ods. 1 písm. b) tohto nariadenia, ak je rozlišovacia spôsobilosť prihlasovanej ochrannej známky v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 spochybnená z iných dôvodov, než je jej opisný charakter (rozsudok z 3. septembra 2020, ahtung!/EUIPO, C-214/19 P, neuvverejnený, EU:C:2020:632, bod 36).
- 70 V prejednávanej veci veľký odvolací senát uviedol, že príslušná špecializovaná skupina verejnosti by považovala prihlasovanú ochrannú známku za ochrannú známku, ktorá šíri faktickú správu čisto informatívnej povahy, a nie za obchodné označenie publikácií patriacich do tried 16 a 41 pre služby v oblasti zábavy, športu a kultúry či odborného vzdelávania a kontinuálnej odbornej prípravy patriacich do triedy 41, ako ani služby v oblasti marketingu, podnikového poradenstva a poradenstva v oblasti riadenia ľudských zdrojov patriacich do triedy 35, v rámci ktorých ide o vytváranie a využívanie profilov osobnosti založených na limbickom systéme.
- 71 Veľký odvolací senát dodal, že to isté platí aj pre odbornú verejnosť v oblasti kultúry, športu a zábavy, ktorá jednoducho predpokladá, že predmetné služby zohľadňujú najnovšie vedomosti o rozdielnych limbických typoch, a teda predstavujú pridanú hodnotu vo vzťahu k tradičným službám toho istého druhu.
- 72 Okrem toho veľký odvolací senát zamietol tvrdenie žalobkyne založené na rozsudku z 5. júla 2012, Deutscher Ring/ÚHVT (Deutscher Ring Sachversicherungs-AG) (T-209/10, neuvverejnený, EU:T:2012:347), z dôvodu, že vec, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, sa týkala odlišného označenia a iných tovarov a služieb a že uvedené označenie sa chápalo ako fantazijné označenie, zatiaľ čo prihlasované označenie má jasne opisný význam.

- 73 Napokon sa veľký odvolací senát domnieval, že v slede slov tvoriacich prihlasovanú ochrannú známku sa nenachádza žiadna grafická ani sémantická zmena, takže nemá žiadnu charakteristickú vlastnosť, na základe ktorej by mohla táto ochranná známka ako celok odlíšiť ňou označené tovary a služby od tovarov a služieb iných podnikov.
- 74 Treba konštatovať, že dôvodmi uvedenými v bodoch 70 a 71 vyššie, na základe ktorých veľký odvolací senát dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka bude vnímaná ako faktická správa čisto informatívnej povahy, sa môže preukázať prípadný opisný charakter tejto ochrannej známky v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 v tom zmysle, že prihlasovaná ochranná známka by mohla v zmysle tohto ustanovenia slúžiť v obchode na označenie najmä kvality, účelu alebo iných vlastností predmetných tovarov a služieb.
- 75 Okrem toho veľký odvolací senát pripomenul, že podľa jeho názoru prihlasovaná ochranná známka mala jasne opisný význam.
- 76 Pokiaľ ide o dôvod pripomenutý v bode 73 vyššie, na jednej strane spočíva na nesprávnych záveroch veľkého odvolacieho senátu, podľa ktorých prihlasovaná ochranná známka mala opisný charakter v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009. Na druhej strane preukazuje použitie nesprávneho kritéria na posúdenie toho, či prihlasovaná ochranná známka môže byť zapísaná, t. j. kritéria, podľa ktorého označenie pozostávajúce z opisných prvkov môže spĺňať podmienky zápisu, ak existuje badateľná odchýlka medzi označením a jednoduchým súhrnom prvkov, ktoré ho tvoria. Hoci totiž takéto kritérium umožňuje vylúčiť použitie ochrannej známky na opísanie tovaru alebo služby, neumožňuje určiť, či ochranná známka môže zaručiť spotrebiteľovi alebo konečnému užívateľovi totožnosť pôvodu tovaru alebo služby, ktoré sú ňou označené.
- 77 Na základe predchádzajúcich dôvodov treba dospieť k záveru, že veľký odvolací senát nevykonal preskúmanie dôvodu zamietnutia uvedeného v článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 nezávisle od preskúmania dôvodu zamietnutia stanoveného v článku 7 ods. 1 písm. c) toho istého nariadenia, pričom svoje odôvodnenie založil na predpoklade opisného charakteru prihlasovanej ochrannej známky v zmysle tohto posledného uvedeného ustanovenia, a v dôsledku toho nezohľadnil všeobecný záujem, ktorý má byť osobitne chránený článkom 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009. Tým sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri uplatnení tohto posledného uvedeného ustanovenia.
- 78 Štvrtému odvolaciemu dôvodu treba preto vyhovieť.
- 79 Z vyššie uvedeného vyplýva, že napadnuté rozhodnutie treba zrušiť v celom rozsahu bez toho, aby bolo potrebné rozhodnúť o piatom a šiestom žalobnom dôvode, ktoré sú založené na porušení článku 94 ods. 1 nariadenia 2017/1001 a porušení článku 96 daného nariadenia. Nie je potrebné rozhodnúť ani o treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, keďže, ako bolo uvedené v bode 53 vyššie, posúdenia Všeobecného súdu týkajúce sa opisného charakteru predmetnej ochrannej známky v rozsudku o zrušení mali právnu silu rozhodnutej veci.

O trovách

- 80 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže EUIPO nemal vo veci úspech, je opodstatnené uložiť mu povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania, ktoré vznikli žalobkyni, v súlade s jej návrhmi.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (piata rozšírená komora)

rozhodol takto:

- 1. Rozhodnutie veľkého odvolacieho senátu Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) z 2. decembra 2019 (vec R 1276/2017-G) sa zrušuje.**
- 2. EUIPO je povinný nahradiť trovy konania.**

Papasavvas

Spielmann

Öberg

Spineanu-Matei

Mastroianni

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 1. septembra 2021.

Podpisy